

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

April 2022 | HU

EGSZB info – KÜLÖNKIADÁS – AZ EGSZB UKRAJNÁÉRT

„Helyi szemmel” – 3. évad 17. rész – A civil társadalom egységesen az orosz agresszió ellen

2022. február 24. óta Ukrajna Oroszország inváziójával néz szembe. A világ minden tájáról érkező katonai és pénzügyi támogatás mellett az európai és ukrán civil társadalom szorosan együttműködik a bajba jutott közösségek megsegítésében. A „Helyi szemmel” mostani epizódjában meghívtuk néhány képviselőjüket, hogy meséljék el történeteiket.

Elena Calistru, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagja kifejti, hogyan és miért segít sok román állampolgár a menekülő ukránoknak menedéket és ételmet találni. Az EGSZB szerepéről is beszél, amely kapcsolati hálózatának erejét kihasználva gyorsan létre tud hozni olyan mechanizmusokat, amelyek a legkiszolgáltatottabbakat segítik.

Marta Barandij, a brüsszeli és kijevei székhelyű Promote Ukraine nevű civil szervezet alapítója ukrán szemszögből mutatja be a helyzetet. Arról beszél, hogy a háború kitörése hogyan változtatta meg a munkáját, mennyire fontos a civil társadalom szerepe, valamint arról, hogy az ukrán nép soha nem fogja megadni magát a betolakodóknak.

Bartosz Wieliński, a Gazeta Wyborcza főszerkesztő-helyettese pedig a háború Lengyelországra gyakorolt hatásáról számol be, és elmondja, hogy a lengyelek új megközelítést alkalmaznak a menekültjelenséggel kapcsolatban. Kifejti például, hogy az iskolarendszer hogyan fogadja és segíti az ukrán fiatalokat. (tk)

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

VEZÉRCIKK

Bevezet?

Ukrajna mellett állunk

Tisztelt Olvasóink!

Ezekben a tragikus időkben, amikor Oroszország ok nélküli, igazságtalan katonai agressziót folytat Ukrajna ellen, mi teljes szolidaritást vállalunk az ukrán néppel.

A márciusi plenáris ülésen az ukrán és az orosz civil társadalom képviselői a háborúval kapcsolatos, első kézből származó tapasztalataik révén erőteljes érzelmi hatást gyakoroltak a vitára. „*Ez a háború nem csupán katonai agresszió Ukrajna ellen, hanem civilizáció elleni büntett is*” – visszhangoztak **Anatolij Kinah**, az Ukrajnai Nemzeti Háromoldalú Szociális és Gazdasági Tanács elnökének szavai a tagok és vendégek között a plenáris ülésteremben.

Az EGSZB tagjai támogatták [„Az ukrajnai háború és annak gazdasági, társadalmi és környezeti hatása” című állásfoglalást](#), szolidaritásukat fejezték ki Ukrajnával és kiemelték a civil társadalom szerepét az ukrán emberek és menekültek támogatásában.

Európa a II. világháború óta a legnagyobb menekültválsággal néz szembe, hiszen egyetlen hónap alatt mintegy 3,5 millió menekült, köztük 1,8 millió gyermek kényszerült arra, hogy elmeneküljön az országból. Európa azonban egységesen kiáll az ukrán nemzet mellett, és a szolidaritást cselekvésre váltja.

A háború kezdete óta az ukrán menekültek felé irányuló emberi nagylelkűség páratlan hullámát tapasztalhattuk. Ez a szolidaritás, az egység és az önzetlenség kivételes példája.

A civil társadalom kiáll az ukrán nép mellett. Az ukrán nemzet mindenki békéjét és biztonságát védi. Ez az emberi tragédia nem szorítható határok közé, hanem mindannyiunkat érint.

A szervezett civil társadalmat képviselő Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a szavakat tettekké formálja. Tagjaink és szervezeteik rendkívül elkötelezettek az iránt, hogy minden

lehetséges módon segítsék az ukrán menekülteket, és ennek érdekében igen sikeresen mozgósították erőforrásaikat.

Létrehoztunk egy Ukrajnával foglalkozó külön weboldalt:

<https://www.eesc.europa.eu/en/initiatives/eesc-ukraine>, ahol meg lehet nézni, hogy tagjaink és a civil szervezetek, amelyeket képviselnek, milyen munkát végeznek és milyen kezdeményezéseket hajtanak végre.

Cillian Lohan, az EGSZB alelnöke

MENEKÜLÉS UKRAJNÁBÓL

Az újságírók, fényképészek és operatőrök fáradhatatlan és hősies munkájának köszönhetően, akik oda is elmennek, ahová mi nem tudunk, mindnyájan közvetlen szemtanúi lehetünk az Ukrajnában zajló tragikus eseményeknek.

Sławek Kamiński lengyel fényképész is elküldte nekünk a belarusz-lengyel határon, a lengyelországi Rzeszówban és a Medyka/Sehinyi lengyel-ukrán határátkelőnél készített képeit.

Ma közzé tesszük a második fotót, amely a lengyel-ukrán határon készült. Köszönet a képkockán megörökített pillanatokért. (ehp)

Forrás: Sławek Kamiński/GW

TO THE POINT

TÉRJÜNK A LÉNYEGRE!

„Térjünk a lényegre!” rovatunkban arra kérjük az EGSZB tagjait, hogy emeljék ki valamely véleménynek vagy kezdeményezésnek olyan aspektusait, amelyeket fontosnak tartanak. Ezúttal **Veselin Mitovot**, az EU-Ukrajna civil társadalmi platform társelnökét kértük meg, hogy ismertesse a platform szerepét és különösen az Ukrajnában zajló háborúval kapcsolatos feladatait.

Az EU-Ukrajna civil társadalmi platform a 2014. március 21-én elfogadott EU-Ukrajna társulási megállapodás 469. cikke értelmében jött létre 2015-ben, hogy mindkét oldal civil társadalmi szervezetei számára lehetővé tegye a megállapodás végrehajtásának nyomon követését. (at)

„ELS? FELADATUNK MOST AZ UKRÁN HÁBORÚS MENEKÜLTEK INTEGRÁLÁSA AZ EURÓPAI TÁRSADALMAKBA”

Az EU-Ukrajna civil társadalmi platform társelnökeként úgy vélem, vissza kell állítani és fenn kell tartani a platform – munkaadókat, munkavállalókat és nem kormányzati szervezeteket képviselő – tagjai közötti kapcsolatokat. Ebben a kulcsfontosságú időszakban, amikor Ukrajnában háború zajlik, fenn kell tartanunk a kapcsolatokat a civil társadalmi platform ukrán résztvevőivel.

Ha sikerül fenntartani az élénk kapcsolatokat és biztosítani a hálózat működését, akkor előre tudunk lépni a prioritások terén. Jelenleg a fő cél az ukrain emberek gyakorlati szükségleteinek azonosítása, valamint annak feltérképezése, hogy az uniós civil társadalmi platform tagjaiként hogyan segíthetjük ukrán kollégáinkat a szolidaritás jegyében ebben a rendkívül nehéz helyzetben.

Úgy vélem azonban, hogy legfontosabb feladatunk az ukrán háborús menekültek integrációjának elősegítése, mivel több mint ötmillióan menekültek el a szomszédos és más európai országokba. Az EU-Ukrajna civil társadalmi platform soron következő ülésén kiemelten kell kezelnünk az ukrain menekültek társadalmi és gazdasági integrációját. Meg kell találnunk annak módját, hogy az ukrán felnőttek és gyermekek hogyan integrálhatók az egyes országok társadalmi és gazdasági szerkezetébe, hogy segíthessünk a háború okozta trauma gyógyításában. Természetesen, amikor a háború véget ér, a következő lépésünk az lesz, hogy segítsünk ezeknek az embereknek visszatérni Ukrajnába.

Kiállunk az ukrán nép mellett, a civil társadalmi platform tagjaiként pedig teljes szolidaritásunkat fejezzük ki irántuk.

Veselin Mitov, az EGSZB tagja, az EU-Ukrajna civil társadalmi platform társelnöke

„...-T KÉRDEZZÜK”

Megkérdeztük...

„Megkérdeztük...” rovatunkban David Stulík volt EGSZB-tag válaszol az EGSZB info kérdésére az ukrajnai háború lehetséges következményeiről.

David Stulík jelenleg szenior elemző és a kelet-európai program vezetője a „European Values Center for Security Policy” cseh szellemi műhelynél, s emellett a hivatalos cseh-ukrán civil társadalmi fórum társelnöke is. Ezt megelőzően uniós diplomataként – az uniós küldöttség

sajtó- és tájékoztatási felelőseként – 12 évet töltött Ukrajnában. A Cseh Köztársaság uniós csatlakozását követően a cseh kormány az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság tagjának jelölte. Itt a cseh nem kormányzati szektort képviselte, és egy Belarusszal foglalkozó vélemény előadója is volt. Érdeklődési területei és szakterületei közé tartozik az EU bővítési és szomszédságpolitikája, a civil társadalom fejlődése, az EU kommunikációs politikái, az uniós lobbitevékenység, a civil párbeszéd, valamint a posztkommunista átmenet társadalmi-gazdasági következményei. (ab)

David Stulík: „Egy Ukrajna megsegítésére irányuló, soha nem látott szolidaritási és támogatási hullámnak vagyunk tanúi”

EGSZB info: Oroszország Ukrajna elleni háborúja kapcsán annak lehetünk tanúi, hogy a civil társadalom példátlan mértékben megmozdult, és mindent megtesznek, hogy segítsenek az ukrán

embereknek. Melyek a legfigyelemreméltóbb területei ennek az Ukrajna felé irányuló hatalmas támogatási hullámnak - a humanitárius segítségnyújtás, a szállítás, az oktatás, szálláshelyek biztosítása, az iskolák vagy esetleg az idegennyelv-tanítás? Milyen tanulságokat vonhatunk le mi, polgárok, akik ezzel az emberi tragédiával szembesülünk?

David Stulík: Az Ukrajna felé irányuló szolidaritás és támogatás EU-beli hulláma példátlan, ami reményt keltő abból a szempontból, hogy végül az európai értékek győzedelmeskednek az orosz barbarizmus és a nyers erő kegyetlen alkalmazása fölött.

Megindító és felemelő látni azt a humanitárius segítséget, amit az európaiak Ukrajnának nyújtanak. Tisztában kell azonban lennünk néhány dologgal, amit az EU civil társadalmának figyelembe kell vennie.

Először is, amikor az ukrán menekülteknek a szükségleteik kielégítésében segítünk (szállás, gyermekek oktatása, munkahelyek), akkor a Putyin Oroszországa által elkövetett gonoszságok és háborús bűntettek következményeit kezeljük. De az okkal is foglalkoznunk kell, ami ezekhez az atrocitásokhoz vezetett. Ez pedig Putyin rendszerének létezése, amely még mindig széles körű támogatottságot élvez az orosz emberek körében.

Ha ennek sikerül véget vetnünk, akkor meg tudjuk állítani az ukrán menekültek Európába áramlását is. Hiszen az ukránok leghőbb vágya, hogy a hazájukban maradhassanak és ott békében élhessenek.

Ezzel rátérnék a másik dologra, amelyet véleményem szerint az európai civil társadalomnak szorgalmaznia kellene. Meg kell állítanunk az orosz vezetés értelmetlen akcióit.

Azt kell megértenünk, hogy nemcsak Ukrajnát, hanem minket is támadnak. Az orosz propaganda minket, az EU-t és a NATO-t mutatja be főellenségként, amely Ukrajnát csak eszközként használja Oroszország ellen.

Logikus tehát a kérdés: hogyan állíthatjuk meg Putyin Oroszországát? A gazdasági szankciók önmagukban nem hozzák el az oroszországi rezsim megváltozását.

Attól tartok, hogy Putyin megállítására az egyetlen megoldás az, ha vereséget szenvednek az Ukrajnában lévő katonai egységei. Ezt kell jelenleg fő prioritásnak tekinteni, hogy véget lehessen vetni az ártatlan civilek meggyilkolásának Ukrajnában, és megakadályozzuk, hogy a háború Európa más részeire is áttérjen. Kétségtelen, hogy Oroszország agresszív magatartása és tervei minket is érintenek, legalábbis néhány uniós tagállamot, különösen Kelet- és Közép-Európában. Igen, mi is ott vagyunk az orosz vezérezredesek radarján, mint további „legitim” célpontok.

Ha az ukrajnai háborút nem állítjuk meg még ma, akkor mi leszünk a következők, és a háború ránk is áttérjed. Be kell látnunk, hogy de facto már most is benne vagyunk ebben a háborúban. Legalábbis az orosz (cenzúrázott) média így mutatja be az EU és a NATO szerepét.

Ezért nekünk, európaiaknak minden tőlünk telhetőt meg kell tennünk annak érdekében, hogy hozzájáruljunk Ukrajna harctéri győzelméhez. Az Oroszországgal szembeni gazdasági és egyéb szankciók szigorítása mellett készen kell állnunk arra is, hogy ellássuk az ukrán hadsereget minden szükséges katonai eszközzel, amit csak kérnek.

Jómagam pacifista vagyok, de ezek döntő pillanatok, amikor a liberális demokráciáknak meg kell védeniük magukat azokkal szemben, akik el akarják őket pusztítani. Az ellenségeink csak a hatalom és a katonai erő nyelvét értik. Nem szabad tehát félnünk és szégyenkezniük, amikor mi is ezt a nyelvet használjuk, hiszen demokratikus társadalmaink fennmaradása a tét.

AKTUÁLIS VENDÉGÜNK...

Meglepetésvendég

„Meglepetésvendég” rovatunkban minden hónapban bemutatunk egy olyan közéleti személyiséget, akinek munkája és elkötelezettsége példaként szolgál. Vendégeink bátorsága, erős jelleme és tettekézsége példaértékű, szakmai odaadásuk tiszteletet érdemel.

Ma **Tetyana Ogarkova** ukrán újságírónt, a Ukraine Crisis Media Center nemzetközi osztályának vezetőjét és az „Explaining Ukraine” podcast egyik előadóját látjuk vendégül, aki emellett a kijevi Mohyla Egyetem

oktatója, valamint a Paris-XII Val-de-Marne Egyetem irodalomtudományi doktora.

Tetyanát gyakran hívják meg televíziós és rádiós műsorokba világszerte, ahol az ukrán nép drámai helyzetét ismerteti, és éleslátó betekintést nyújt ebbe az emberi tragédiába.

Az EGSZB info e különszámában személyes vallomását osztja meg olvasóinkkal, amely annál is megindítóbb, mivel az ostromlott, meggyötört és hősiessé Ukrajnában íródott, amelyet a szerző a háború ellenére sem hagyott el. (eh)

Tetyana Ogarkova: Vlagyimir Putyin utolsó háborúja

2022. február 24-én hajnali 5 órakor távolból hallatszódó, erősen robbanásokra emlékeztető furcsa zajokra ébredtünk. A gyerekek még békésen aludtak az ágyukban, a telefonjainkra azonban folyamatosan érkeztek az üzenetek. A háború elkezdődött. A robbanásokról kiderült, hogy rakétabecsapódások, és Kijevből, Harkivból, Ivano-Frankivszkából és az ország más városaiból is ilyenekről számoltak be.

A legelső találatok egyike egy katonai területen lévő épületet rombolt le Brovariban, ahol az idősebbik lányunk tánctanára lakott. Néhány órával később autóba ültem, hogy megkeressem egy barátnőmet, aki nem válaszolt a telefonhívásokra. Ukrán tankok jöttek velem szembe. Lánctalpuk nyomot hagyott az aszfalton.

A 2022. február 24-i fájdalmas ébredés óta, amely örökre lerombolta eddigi világunkat, nem tudunk visszaaludni. Tágra nyílt szemmel nézzük ezt az új valóságot. A háború első hetében először láthattuk, hogy barátaink esnek el a harcban. Azt is láttuk, hogy az ukrán hadsereg képes ellenállni a világ második legnagyobb hadseregének. Láttuk, hogy az európaiak fegyvereket szállítanak nekünk és a bevezetendő szankciókról vitatkoznak.

Főként Oroszországot nézzük tágra nyílt szemmel. És nem térünk magunkhoz az aljasságok láttán: a katonák azzal dicsekednek a feleségüknek, hogy kávéskannákat, szőnyeget, sőt még mosógépet is loptak az elpusztított városokból. El sem tudjuk hinni, mennyire kegyetlenek: fegyvertelen civileket ölnek meg, golyót eresztve a fejükbe, a gyermekek szeme láttára erőszakolják meg az ukrán nőket, majd elégetik a holttesteket. Lebombázzák a kórházainkat, és rakétákat zúdítanak ránk, minden nap, kivétel nélkül. Nem térünk magunkhoz az ostobaságuk láttán sem: a katonák több mint egy hónapon át lövészárkokat ástak Csernobilban – ahonnan később sugárfertőzéssel szállították őket Belaruszba, ahol sorban halnak meg.

Elkerekedett szemmel bámuljunk a modern Oroszország valóságát. Nem Putyin az egyetlen, aki ezt a háborút viseli. A Levada Center friss közvélemény-kutatása szerint az oroszok 85%-a támogatja. Ideje szembenéznünk ezzel az új valósággal. Az ukrán katonák hősiessé ellenállása, valamint Ukrajna nyugati partnereinek katonai segítsége és szigorú szankciói megteszik a hatásukat.

De még mindig háború van. A legfontosabb, hogy kitartsunk, ne adjuk fel, ne engedjünk a – bármely ponton is – túl könnyen vagy túl gyorsan elfogadott tűzszünet kísértésének. Mindannyian békét akarunk. Egyedülálló

lehetőség ez annak az elérésére, hogy ez a minősíthetetlen orosz agresszió Putyin utolsó háborúja legyen. Bármely tűzszünet, területi engedmény vagy kompromisszum semmit sem ér el – csak azt, hogy Oroszország részleges győzelmet mondhat magáénak, ami felszítja az agresszív érzéseket és a bosszúvágyat az orosz társadalomban.

1992-ben a Dnyeszter-mellék, 2008-ban Grúzia, 2014-ben a Krím félsziget és Donbasz: Oroszország évtizedről évtizedre növelte a régiót fenyegető kihívások és veszélyek szintjét. A Kreml a Nyugat minden gyengeségét arra használta fel, hogy folytassa az agressziót. Nézzük csak meg a valóságot nyitott szemmel. Ahhoz, hogy béke legyen, folytatni kell a háborút. Az Oroszország elleni háborút.

Bátorság kell. Nagy bátorság. Nemcsak az ukrán katonáknak kell bátornak lenniük, hanem nyugati partnereinknek is, hogy szigorítsák a szankciókat (az orosz gazdaság lerombolása céljából) és szállítsák a szükséges támadó fegyvereket az ukránoknak (hogy vissza tudják szorítani az orosz csapatokat a határ mögé).

De kitartásra is szükség lesz. Állhatatosságra ahhoz, hogy Oroszország elkerülhetetlen vereségét követően történelmi felelősséget rójunk minden orosz állampolgárra ezért az embertelen barbárságért. Két-három generáció által fizetendő jóvátétellel. A háborús bűneik részletes leírását tartalmazó történelemkönyvekkel. A mariupoli vagy a bucsai csatának szentelt múzeummal Moszkva központjában.

Csak ennek az öngyilkos háborúnak a befejezése után lesz elképzelhető egy másik Oroszország, megfosztva a sértett birodalmi komplexustól és attól a szándékától, hogy szomszédai kárára visszaállítsa régi nagyságát.

Amikor reggel 5-kor felébredtünk, 2022. február 24-én, hallottuk, hogy Putyin a „nácitlanítást” és a „demilitarizációt” emlegeti „katonai műveletének” céljaként. De ébredjünk fel! Ukrajnát nem kell „nácitlanítani” és „demilitarizálni”. Oroszországot viszont nagyon is.

EGSZB-HÍREK

[EGSZB-s állásfoglalás az ukrajnai háború gazdasági, társadalmi és környezeti hatásairól](#)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság március 24-én állásfoglalást fogadott el az ukrajnai háborúról és annak gazdasági, társadalmi és környezeti hatásairól. A dokumentum apropója, hogy az Európai Tanács csúcstalálkozót szervezett,

melynek központi témája a háború volt.

Mielőtt a plenáris ülésen elfogadták volna az állásfoglalást, vitát tartottak **Ylva Johansson** belügyi biztosnak, illetve az ukrán és az orosz civil társadalom több vezető képviselőjének részvételével.

Az EGSZB-tagok kifejezték szolidaritásukat Ukrajnával, és kiemelték a civil társadalom szerepét az ukrán embereknek és menekülteknek való segítségnyújtásban.

A vitát megnyitva **Christa Schweng**, az EGSZB elnöke hangsúlyozta: „Ez az invázió biztonságunkat és értékeinket fenyegeti, és indokolt, hogy az EU egységesen és szolidárisan fellépve határozottan kiálljon Ukrajna mellett.”

Ylva Johansson belügyi biztos kiemelte, hogy az EGSZB-re rendkívül fontos szerep hárul, melynek során hasznosíthatja helyi ismereteit. Európa eddig 3,5 millió ukrán menekültet fogadott be, köztük 1,8 millió gyermeket. Figyelemreméltó a civil társadalomnak az ukrainai háború elől menekülő emberek felé tanúsított példátlan szolidaritása, ezért „mindannyian büszkék lehetünk arra, hogy európaiak vagyunk” – fogalmazott Johansson.

Az EGSZB-s csoportok elnökei, egyben az állásfoglalás előadói hangsúlyozták, hogy a háború következményeként Európa nagyon komoly kihívások előtt áll.

Stefano Mallia, az EGSZB Munkáltatók csoportjának elnöke így nyilatkozott: „Állásfoglalásunkban üdvözljük az eddig tett humanitárius intézkedéseket, egyben arra kérjük a tagállamokat, hogy tegyenek többet Ukrajna megsegítése érdekében.”

Oliver Röpkke, a Munkavállalók csoportjának elnöke így fogalmazott: „Az egyik legfontosabb üzenetem az, hogy a nemzetközi közösségnek és Európának egységesen kell fellépnie ebben a helyzetben.”

Séamus Boland, a Sokféleség Európája csoport elnöke szerint „az ukrainai orosz invázió az európai kontinensen 1939 óta a legerőszakosabb, provokáció nélkül indított támadás, amely ellen fel kell lépnünk”.

Az ukrán és az orosz civil társadalom képviselői a háborúval kapcsolatos, első kézből származó tapasztalataik révén erőteljes érzelmi hatást gyakoroltak a vitára.

A Nyitott Oroszország mozgalom alapítója, **Mihail Hodorkovszkij** külön felhívta a figyelmet a dezinformáció nagyon súlyos következményeire, leszögezve: „jogunk van ahhoz, hogy megpróbáljunk küzdeni a dezinformáció ellen, akár még Oroszország határain túl is”.

Anatolij Kinak, az ukrán Nemzeti Háromoldalú Szociális és Gazdasági Tanács elnöke szerint Oroszország fellépése „nem csupán katonai agresszió, hanem a civilizáció elleni bűncselekmény”.

Alekszander Subin, az ukrán civil társadalmi platform elnöke azt kérte, hogy Európa továbbra is támogassa Ukrajnát és Ukrajnának azt a törekvését, hogy az európai család tagja legyen.

Gennagyij Csizsikov, az Ukrán Kereskedelmi és Iparkamara elnöke arra kérte az európai munkáltatókat és üzleti szervezeteket, hogy támogassák az ukrán vállalatokat.

Végezetül **Jevgenyija Pavlova**, az Ukrainai Fogyatékosokkal Élők Nemzetgyűlésének képviselője arra figyelmeztetett, hogy nem szabad megfeledkezni a fogyatékosokkal élő ukrán lakosságról, amely különleges figyelmet igényel. (at)

Az EGSZB szolidaritást és egységet mutat Ukrajnával

Christa Schweng, az EGSZB elnöke

Ami a szemünk előtt zajlik, az a szabadság, a demokrácia, az értékek és az Európai Unió mint olyan – mely a jog erejére és nem az erősebb jogára épült – alapjai elleni indokolatlan agresszió. Az Európai Unió

létrehozásának oka – mely a békére vezethető vissza – ma fontosabb, mint valaha. Nekünk, európaiaknak egységesnek és szolidárisnak kell lennünk az ukrán néppel.

Cillian Lohan, kommunikációért felelős alelnök

Szolidárisak vagyunk az ukrán néppel. Nagy csodálattal tekintek az EU és Ukrajna civil társadalma között már kialakult erős partnerségre. A háború kezdete óta az ukrán menekültek felé irányuló emberi nagylelkűség páratlan hullámát tapasztalhattuk. Ez a szolidaritás, az egység és az önzetlenség kivételes példája. Az ukrán nemzet mindannyiunk érdekében védi a békét és a biztonságot. Az emberi tragédia nem ismer határokat, mindannyiunkat érint.

Giulia Barbucci, költségvetésért felelős alelnök

A világ bármely részén legyen is, a háború mindig elfogadhatatlan és elítélendő. Csak pusztítást, halált és borzalmat hoz magával. Ukrajnában, közel az Unió határaihoz, az európai történelem órája olyan időbe fordult vissza, amit már múlnak gondoltunk. E szörnyű tragédia láttán az európai intézmények egyesítették erőiket, hogy felszólaljanak az elfogadhatatlan agresszió ellen, és megnyissák kapuikat a háború elől menekülő emberek, különösen a nők, a gyermekek és az idősek előtt. Az EGSZB a civil társadalmi szervezetekkel együtt szolidaritásának minden erejét kihasználta annak érdekében, hogy segítse az atrocitások áldozatait. Az Európai Uniónak kötelessége, hogy döntő szerepet játsszon a konfliktus lezárását célzó diplomáciai megoldások megtalálásában, hogy azonnali intézkedéseket hozzon a bűncselekményekért felelős személyek felelősségre vonása érdekében, és hogy konkrét lépéseket tegyen az újjáépítés érdekében.

Stefano Mallia, a Munkáltatók csoportjának elnöke

Közvetlenül Ukrajna orosz megszállásának kezdete után az EU olyan intézkedéseket vitt keresztül, amelyek még néhány hónappal ezelőtt is elképzelhetetlenek lettek volna. Az ukrain háború kapcsán az EU és polgárai humanitásukról tesznek tanúbizonyságot, a szabadságot és a békét a gazdasági és kereskedelmi érdekek elé helyezve. Európa ébredése látható a teljes politikai színtéren. Ha Európa továbbra is békében kíván élni, erős külpolitikát és közös védelmet kell kialakítania. Ami sokáig lehetetlennek tűnt, most bekövetkezett: újra háború dúl kontinensünkön. A béke megőrzése és a szolidaritás iránti felhívás új lendületet ad Európának, amely mögött nem csak az európai emberek gyülekeznek. Az EU-nak újra fel kellett fedeznie a béke iránti vágyát ahhoz, hogy tovább építse jövőjét. Putyin, aki meg akarta osztani Európát, valójában egyesített minket ebben a küldetésben.

Oliver Röpke, a Munkavállalók csoportjának elnöke

Az orosz agresszió közvetlen fenyegetést jelent az Európai Unióra nézve. Egységesnek kell lennünk, és ki kell állnunk amellett, hogy teljes szolidaritást vállaljunk Ukrajna népével, akár elmenekülnek hazájukból, akár maradnak és harcolnak annak megvédéséért. A szakszervezetek nagyon jól tudják, hogy a hadigépezetet a munkások vére táplálja. Ezért felszólítanak az orosz csapatok kivonására, és támogatják a civil társadalmat Ukrajnában és Oroszországban egyaránt.

Séamus Boland, a Sokféleség Európája csoport elnöke

Nagyon drámainak látjuk a helyzetet, és minden eszközzel támogatnunk kell az ukrainai civil szervezeteket. Európai értékeink és elveink forognak kockán. Fel kell emelnünk szavunkat az agresszió ellen, és ki kell állnunk azokért az értékekért, amelyeket Európa a második világháború óta képvisel. Történelmünkben tudjuk, hogy a béke törékeny virág. Figyelmünket és állandó gondoskodásunkat igényli. Azzal, hogy lábbal tiporjuk, mi emberek képesek vagyunk arra, hogy megsemmisítsük a világunkat és a benne lévő élet minden formáját. Az EU-nak, sőt a szélesebb európai közösségnek is egységesnek és szolidárisnak kell maradnia szomszédainkkal.

Dimitris Dimitriadis, a „Külkapcsolatok” (REX) szekció elnöke

Az EGSZB törekszik arra, hogy jól bevált csatornáin – például az EU-Ukrajna civil társadalmi platformon és kétoldalú kapcsolatain keresztül – továbbra is támogassa az ukrainai civil társadalmat.

[Az EGSZB megnyitja kapuit az ukrain civil társadalom előtt](#)

Az Ukrajnával való szolidaritásának konkrét tettekkel történő kimutatása érdekében az EGSZB csatlakozik az Európai Parlament Ukrajnát segítő „civil társadalmi központ” kezdeményezéséhez, és a Promote Ukraine civil szervezet

számára felajánlja, hogy a rue de Trèves 74. szám alatt található helyiségeinek egy részét és logisztikai felszerelését használja.

A hivatalos átadásra 2022. április 20-án került sor az EGSZB Jacques Delors épületében. **Christa Schweng**, az EGSZB elnöke üdvözölte az ukrain civil társadalom képviselőit, és átadott nekik egy ukrain zászló színeiben pompázó, „szabad hozzáférést” biztosító szimbolikus belépőt.

Christa Schweng kifejtette: „Az EGSZB mint az EU szervezett civil társadalmának otthona megnyitja kapuit az ukrain szervezett civil társadalom előtt, amely európai családunk részét képezi. Kiállunk Ukrajna és népe mellett, és szolidaritásunkat konkrét tettekre váltjuk. Egységesen lépünk fel, hogy megvédjük közös értékeinket: a szabadságot, a demokráciát és a jogállamiságot.”

Natalia Melnyk civil társadalmi koordinátor kiemelte: „Február 24. megváltoztatta az életünket. És nem a jobbik irányba. Azonban nem fogadunk el semmilyen részvétnyilvánítást. Most sok tennivalónk van, és remélem, hogy ezekben a helyiségekben többet tudunk tenni az ukrainok támogatásáért. Ez a központ nyitva áll minden európai előtt, aki támogatni szeretné Ukrajnát.”

Szerhij Teresko, Ukrajna Európai Unió melletti képviselőjének vezetőhelyettese hozzátette: „Szeretném megköszönni az Ukrajnával való szolidaritásukat és az EGSZB állásfoglalását az ukrainai háborúról és annak gazdasági, társadalmi és környezeti következményeiről. Köszönjük az EU-Ukrajna civil társadalmi platform támogatását, amely segít nekünk közelebb kerülni az Európai Unióhoz. Az, hogy engedélyezik számunkra, hogy használhassuk ezeket a helyiségeket, az első lépés az állandó ukrán jelenlét felé az európai intézményekben”.

Marta Barandij, a Promote Ukraine civil szervezet elnöke hangsúlyozta: „Az európai intézmények teret biztosítottak számunkra a felszólaláshoz. Most teret adnak nekünk a munkához, teret az európai civil társadalommal való együttműködéshez.”

A B68-as épületben (rue de Trèves 74) található irodák és parkolóhelyek, valamint az adminisztratív és logisztikai támogatás (berendezések, nyomtatás és informatikai szolgáltatások) az ukrán civil társadalom tevékenységeinek koordinálását fogják szolgálni. Az EGSZB így kívánja megkönnyíteni a Promote Ukraine munkáját, biztonságos otthont kínálva ennek a nem kormányzati szervezetnek Európa szívében. (ab/ehp)

AZ EGSZB-TAGOKÉ A SZÓ

[Az emberi nagylelkűség páratlan hulláma az ukránok felé](#)

„A háború kezdete óta az ukránok felé irányuló emberi nagylelkűség páratlan hullámát tapasztalhattuk. Ez a szolidaritás, az egység és az önzetlenség kivételes példája. Tagjaink és az általuk képviselt szervezetek figyelemreméltó mobilizációról tettek tanúbizonyságot, és teljes mértékben elkötelezettek az ukrán menekültek támogatása mellett.”

Nézze meg Cillian Lohan EGSZB-alelnök videóját a civil társadalom folyamatos erőfeszítéseiről a háború sújtotta Ukrajna támogatására

[Segítünk az ukrainaiaknak az újrakezdésben és üzleti tevékenységük lengyelországi újraindításában](#)

Tomasz Wróblewski EGSZB-tag, Lengyelország

Ha véget ér ez a háború, Európát immár nem a második világháború vagy a hidegháború tapasztalatai határozzák meg, hanem az, ami most Ukrajnában történik - illetve annak előre még nem látható következményei. A szerzett tapasztalatok és a leszűrt tanulságok nagyban meg fogják változtatni a világról alkotott képünket.

Történelmi jelentőségű, nemzetépítő pillanat ez, amely örökre bevésődik Lengyelország emlékezetébe. Hosszú évekre nyomot hagy bennünk mindaz, amit most tanulunk a világ törékenységéről - látva a gonosz elől menekülő több millió embert -, de nyomot hagy az is, amit saját magunkról tudunk meg, amikor idegenek százezreit fogadjuk be otthonainkba.

Néha Lengyelország ukranizálódásáról, a két nemzet spirituális átalakulásáról beszélünk.

2,7 millióan érkeztek hazánkba és találtak itt otthonra és segítségre, miközben gyermekeik is helyet kaptak az iskolákban és óvodákban.

Akit ismerek, akikkel összefutok az utcán vagy a boltban, mindnyájan csinálnak valamit, hogy segítsenek. Mindenki a maga módján. A bátrabbak gyógyszereket és golyóálló mellényeket szállítanak Ukrajnába. Mások minden szabad idejüket azzal töltik, hogy segítenek a bevándorlóknak dokumentumok kitöltésében, bankszámlák nyitásában és a munkakeresésben. A határ mentén élők éjjel-nappal fogadják a menekülteket, akik egyre nagyobb számban lépik át a határt.

Főznek rájuk, szervezik továbbutazásukat más városokba és országokba, és számtalan, a világ minden tájáról érkező adományt - takarót, hátizsákot, a gyerekeknek plüssmacit - osztanak szét közöttük.

És, hogy mit tehetünk mi, a különböző vállalkozói szervezetek tagjai? Ott kell segítenünk, ahol a legtöbbet tudjuk adni. Segítjük az ukrán vállalkozókat abban, hogy újraindítsák vállalkozásaikat Lengyelországban. Elhozzuk őket a romba dőlt gyárakból, üzletekből, klinikákról és szépségszalonokból, és munkát adunk Lengyelországban azoknak az embereknek, akik közül sokan elvesztették az otthonukat, megélhetésüket és szeretteiket.

Varsó központjában működik az ukrán vállalkozói szervezet egyik irodája. Az irodahelyiség rendelkezésre bocsátásán és az adminisztratív támogatáson túl abban is segítünk nekik, hogy telephelyet találjanak azoknak a vállalatoknak, amelyek úgy döntenek, hogy üzleti tevékenységüket Lengyelországban indítják újra. Azzal kezdtük, hogy kibéreltünk több tízezer négyzetméternyi termelésre alkalmas területet. A Varsó ipari negyedében működő lengyel vállalatok nagyvonalúságának köszönhetően az ukrán vállalkozások ingyenesen kapnak helyet. Csak a vízért és a szemétszállításért fizetnek.

Közel két hónapja tart a menekültválság Lengyelországban, de egyetlen olyan menekülttábor vagy bármilyen más hely nem alakult ki, ahol veszélyben lenne az emberi méltóság és a biztonság.

A háború Ukrajna, de Lengyelország számára is új szakaszba lép. Vissza szeretnénk adni a mindennapi életüket azoknak, akik biztonságos menedékre találtak nálunk. A hazájukat nem tudjuk visszaadni, de azzal, hogy munkát adunk nekik, legalább abban segíthetünk, hogy viszonylag normális életet élhessenek.

[Az EGSZB tagjai humanitárius segítséget nyújtanak Ukrajnának](#)

Marcin Nowacki, EGSZB-tag, Lengyelország

2022. március 8-án a lengyelországi szervezet, amelynek tagja vagyok (ZPP) és a Kulski Alapítvány (amellyel Małgorzata Bogusz EGSZB-tag áll kapcsolatban) egy kicsi, de gyors humanitárius

konvojt szervezett Ukrajnába.

Ez azon a héten már a második utunk volt. A nyugat-ukrajnai Lvivbe tartottam, Małgorzata Bogusz és Tom Palmer, az egyesült államokbeli Atlas Network alelnöke társaságában. Utunk célja az volt, hogy gyógyszereket, valamint orvosi és higiéniai eszközöket vigyünk Ukrajnába. Két teljesen megpakolt busszal érkeztünk a kijelölt találkozópontra, ahol ukrán kollégáink a termékeket becsomagolják és eljuttatják a legnagyobb szükségletet szenvedő helyekre.

Személyautók és buszok hosszú, szünni nem akaró sora várakozott a lengyel-ukrán határon, hogy elindulhasson Lengyelország felé. Sajnos annak szükségessége, hogy a polgári lakosságot evakuálják, nem csökken, hanem folyamatosan növekszik. 2022. március 10-ig Lengyelország 1,5 millió ukrán menekültet fogadott be.

A Lvivbe vezető úton számos ellenőrzőponton haladtunk át. A legnagyobb – a katonaság által védett – ellenőrzőpont a város bejáratánál helyezkedett el. Az ellenőrzőponton nagy volt a nyüzsgés. A városban a megszokottnál százszázalékosan tartózkodtak. Lviv jelenleg a Közép- és Kelet-Ukrajnát támogató szállítási és logisztikai műveletek központja. A város peremén talákoztunk segítőkkel, aki a logisztikai központba vezetett minket. Egy csapat már várt ránk ott, és azonnal megkezdték a kirakodást. Minden terméket szétválogattak és megfelelően katalogizáltak. A folyamat lebonyolítása a legmagasabb szinten zajlott, és az elvégzett munka után volt időnk arra is, hogy eszmecsere folytassunk a jelenlegi helyzetről és az ukránok legfontosabb szükségleteiről. Lviv lakói megnyitották otthonaikat az orosz támadás alatt lévő területekről menekülőkhöz, szállást, élelmet és közlekedési lehetőségeket kínálva nekik.

Tartózkodásom alatt ukrán kollégáink tudatták velünk, hogy melyek a legfontosabb ajánlásaik és szükségleteik. Minden nap együtt dolgoztunk, és megtiszteltetés számomra, hogy közvetíthetem üzenetüket. Ajánlásaik és szükségleteik három alapvető csoportba sorolhatók: politikai, katonai és civil jellegűek. A legsürgősebb kérések a következők:

- Pénzügyi támogatás és katonai felszerelések biztosítása – ez a kormányok és a nagyvállalatok feladata.
- Nyomásgyakorlás és átfogó, mélyreható szankciók elrendelése Oroszországgal és Belarusszal szemben, amelyeket nem lehet megkerülni. El kell fogadnunk, hogy mi sem mentesülünk e szankciók hatása alól. Itt az ideje, hogy újradefiniáljuk energiapolitikánkat.

A kormányzati szinttől a munkáltatói és munkavállalói szervezeteken át a civil társadalom egészéig ezek azok a konkrét intézkedések, amelyekre szükség van:

- Támogatás orvosi termékek és eszközök szállítása révén.
- Egyéb szükséges áruk és eszközök szállítása partnereink igényei szerint.
- Támogatás az evakuált családok részére. Hazautunk során Ukrajnából megtiszteltetés volt számunkra, hogy Ukrajnát elhagyó menekülteket szállíthattunk. A másik lehetőség a határon történő szerepvállalás a menekültek szállításában való segítségnyújtással.
- Az uniós országokba érkező családok befogadása és részükre szállás biztosítása. A régió országainak támogatásra van szükségük abban, hogy szálláshelyeket tudjanak biztosítani a menekültek részére – lehet itt akár szóvendégszobákról magánlakásokban vagy üresen álló lakásokról. Ami Lengyelországot illeti, már 2,8 millió háborús menekültet fogadtunk be.
- A munkahelykeresés folyamatának egyszerűsítése azon menekültek számára, akik tudnak és akarnak dolgozni.

Hangsúlyozni szeretném, hogy a jelenlegi menekültválság példa nélkül áll Európa modern kori történelmében. A válság megoldásához szükség van az összes tagállam civil társadalmának bevonására.

Ukrán menekültek Romániában

Ionuț Sibian román EGSZB tag cikke

Romániában több civil társadalmi szervezet, egyebek mellett a **FONSS**, az **Afterhills**, a **Parentis** és az **Our Smile Group** szövetség **lași (Jászvásár) önkormányzatával** összefogva menekültközpontot nyitott a háború miatt hazájukat elhagyni kényszerülő ukránok

számára. Az alábbi történet, melyet kollégámtól, Mihaela Munteantól hallottam, egyike annak a sok megható élménynek, melyekben részünk van.

Az első menekült, aki a [CTR Nicolina lași humanitárius és szociális segítséget nyújtó menekültközpontba](#) érkezett, a kéthetes lovana volt. Az apróság csendben megbújt édesanyja karjaiban, aki az útközben, egy menedékhelyen történt szülést és a 21 napos utazást követően szintén csendes és sápadt volt. Mögöttük jött egy magas férfi, Roman, a csecsemő apja, az ő édesanyja és 86 éves nagyapja. Négy generáció szállt ki a megrakott autóból, és lassan a recepció felé tartott.

– Honnan jöttek?

– Harkivból!

A szó fájdalommal idézett, úgy hangzott, mintha ítéletet mondtak volna ki.

A központ hivatalosan még nem nyitott meg, de egy vámos kolléga a határellenőrzésről felhívott, és megkérdezte, hogy tudnánk-e fogadni őket, így hát megnyitottuk számukra a kiszolgáltatott helyzetben lévők számára berendezett két emeletet.

A kislány az indulás után három nappal jött világra, háborús körülmények között. Rettenetes lehetett a kismamának! Romannak is nehéz lehetett, ott volt egyrészt a kötelessége, hogy harcoljon a hazájáért, de ott volt a kiszolgáltatott családja is, akik szintén védelemre szorultak.

Amikor kiszálltak a kocsiból a csomagjukkal, azt mondták, most csak aludni akarnak. Az első éjszaka után megjegyezték, milyen csend van itt nálunk. A kislány azonban nyugtalan volt, a félig vak bácsi pedig egy szót sem szólt senkihez. Még tizenéves gyerekként élte meg a háborút. Most azonban az öregségtől megtörtén botjára támaszkodva, és egy élet emlékeivel, melyeket nem hagyhatott otthon, csak tehetetlenül botorkált egyik kanapétól a másikig.

Első nap a központban végre megfürdették Iovanát, és a [Parentis](#) munkatársainak hála még babamasszázs is kapott. De mindannyian körülöttük tettünk-vettünk. Másnap reggel kipihentebbek voltak. Végigaludták az éjszakát, még a kicsi se kelt fel enni.

Ezután pár békés nap következett – egy kedves, bőbeszédű nagymama, egy visszafogott, aranyos anyuka és egy édes újszülött társaságában. Roman azonnal mellénk állt, hogy segítse az újonnan érkező menekülteket. Ahol tudott, segített, valószínűleg úgy érezte, hogy ezzel viszonzza azt, amit kapott. Együtt mostunk, teregettünk, és közben mesélt. A bácsi is jobban lett, már visszaköszönt, és mindig pontosan ott volt az étkezőseknél.

Pár nap múlva megtört az idill, amikor Roman édesanyja, felesége és kislánya megpróbált továbbutazni Belgiumba. A reptéren kiderült, hogy csak az édesanyja utazhat, a feleségének nem volt biometrikus útlevele.

Bele se akarok gondolni, mit érezhetett az anya, amikor ott kellett hagynia a fiát, az unokáját és az apját. Amikor Romant megláttuk a karján a kicsivel, mindannyiunknak összeszorult a szíve. Végül megtalálták a módját, hogyan tudna az anyuka és a kislány is elutazni. Csak a két férfi maradt. Némák és megtörték voltak, mindketten saját gondolataikba és tehetetlenségükbe merültek. Hamarosan ők is útra keltek. Néhány dolog azonban itt maradt utánuk: egy menekült emléke, aki egy kis időre kollégánk lett, az öröm, amit akkor éreztünk, amikor az anyuka reggel elújságolta, hogy a kislány megnyugodott és úgy aludt, mint a bunda, és Roman köszönőlevele, melyből megtudtuk, mekkora örömet jelentett számukra, hogy megélhették a csodát: Iovana érkezését, aki mindenáron meg akart születni, miközben körülöttük sorra haltak az emberek.

[Magyarország: segítünk, ahogyan csak tudunk](#)

Kükedi Zsolt, EGSZB-tag, Magyarország

Egy környezetvédelmi szervezet küldöttjeként tudom, hogy a most zajló emberi tragédia kontextusában a környezetvédelmi megfontolások háttérbe szorulnak, és hogy azok, akik közvetlenül szembesülnek a menekültek beáramlásával még az

érdeklődés és együttérzés legapróbb jelét vagy minimális segítség felajánlását is nagyra értékelik.

Regionális fejlesztési munkám kapcsán sok helyi polgármestert és megyei vezetőt ismerek, akik a háború kezdete után azonnal és önzetlenül felajánlották közösségi házaikat és közös használatú helyiségeiket a menekülteknek. Egy alig 700 lelket számláló település például több mint száz ukrán menekültet fogadott be. A település lakói azóta is ellátják őket étellel, szállást biztosítanak nekik, és mosnak rájuk. Közvetlenül a háború kitörése után, amikor hazatértem az EGSZB plenáris üléséről, 18 kelet-magyarországi önkormányzati képviselőt, polgármestert és megyei vezetőt kerestem meg levélben, megkérdezve őket, hogy mi a helyzet náluk, és milyen segítséget nyújthatnánk nekik a távoli Budapestről. Jómagam nem terveztem a határra sietni, mivel kezdetben előfordul, hogy a lelkes önkéntesek inkább akadályozzák, mint segítik a humanitárius munkát.

A 18 megkeresett személyből kilencen válaszoltak. A többieknek valószínűleg nem volt még idejük elolvasni vagy megválaszolni az e-maileket, ami ebben a helyzetben teljesen érthető. Akik azonban válaszoltak, azt nyilatkozták, hogy levelem megnyugtatta őket. Maga a tény, hogy gondoltunk rájuk, és az a tudat, hogy van kihez fordulniuk – ezt nagyon jó volt hallaniuk. Néhányan pénzt kértek, mert takarókra, mosó- és tisztítószerekre volt szükségük. Néhányan oda irányítottak, ahol adományokra volt szükség. Azonban összességében mindannyian megígérték, hogy kapcsolatba lépnek velem, ha a helyzet normalizálódik, vagy ha a helyzet anyagilag vagy személyes okokból nem tartható tovább számukra.

A segítségnyújtás egy másik formájában is részt vettünk: egészségügyi eszközöket gyűjtöttünk össze és juttattunk el azoknak a rászorulóknak, akik ilyen helyzetben nem tudták beszerezni azokat. Feleségem munkahelyéről sztómazsákokat szállítottunk. A sztómazsákok speciális tasakok olyan személyek számára, akik az emésztőrendszer vagy a húgyút egyes részeit érintő rendellenesség vagy betegség miatt természetes módon nem tudják kiüríteni bélsarukat vagy vizeletüket. A széklet vagy a vizelet egy nyíláson, a sztómán keresztül ürül ki a hasfal egy meghatározott részén. A betegeknek naponta új zsákra van szükségük. Nem számítottunk arra, hogy ilyen életbevágó dolgot kell majd szállítanunk. Az élet azonban elég bonyolult ahhoz, hogy megértsük: egy ilyen helyzetben szokatlan adományokat is célba kell juttatnunk.

Szekcióüléseink alatt az EGSZB-ben megvitattuk az ukrán-orosz háborút és annak következményeit. Felkértek, hogy lépjek kapcsolatba egy előadóval a háborús övezetből, valamint egy nukleáris szakértővel, aki segít megérteni az ukrán atomerőművekkel kapcsolatos veszélyeket. Mivel fejlesztési munkámnak köszönhetően sok személyes ismerősöm van Ukrajnában, sikerült kapcsolatba lépnem Szerhij Prokopenkóval, egy harkivi fiatalemberrel, aki innovációs és vállalkozói szakemberként, tanácsadóként és gazdasági kutatóként dolgozik. Egy közvetlenül a harkivi harci övezetben található bunkerből jelentkezett be, ahol menedéket talált, miután a területet röviddel találkozáskor előtt bombatámadás érte. Az internetkapcsolat leállása miatt felváltva tartotta előadását a magyar nukleáris szakértővel, aki utána jött a sorban. Dr. Hetesi Zsolt, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem tudományos vezető munkatársa 2005 óta vesz részt környezetvédelmi, energetikai és fenntarthatósági kutatásokban. Korábban a fenntartható fejlődéssel és erőforrásokkal foglalkozó kutatócsoport egyik vezetőjeként sokat beszélt a túlnépesedésről és az erőforrások túlzott felhasználásából eredő válságról. Az erőforrások kimerülésével foglalkozó szakértőként beszélt a négy ukrain atomerőmű helyzetéről, sérülékenységről és egy bármelyikükben bekövetkező potenciális nukleáris katasztrófa esélyeiről. Megpróbálta megnyugtani a közönséget arról, hogy jelenleg úgy tűnik, a világot nem fenyegeti közvetlen veszély ezen atomerőművek miatt. Ezt az előadást Szerhij Propopenkó követte, és beszéde alatt átértük a háború valóságát. Hatalmas tapsot kapott. A szekció őszintén azonosult beszámolójával, és utána nem is tudtunk szokásos munkánkra koncentrálni.

Úgy érzem, egyben humanitárius feladatunk is, hogy kapcsolatba lépjünk azokkal az emberekkel, akiket a háború elszigetel, és levetkőzzük látszólagos biztonságérzetünket, hogy elérhessen minket a realitás szele,

és úgy érezhessük, valamit mi is tehetünk, habár a távolból is.

Nyílt történelemóra Ukrajnáról

Tatjana Babrauskienė litván EGSZB-tag írása

A litván oktatási közösség mély szomorúsággal és megdöbbenéssel szemléli Oroszország jelenleg zajló nagyszabású és rendkívül agresszív katonai fellépését Ukrajnában, és egy kezdeményezést indított útnak, amely történelmi szempontból mutatja be a fiatalabb generációnak az Ukrajnával kapcsolatos mítoszokat és valóságot.

Nagyon fontos, hogy megértsük ennek az új keletű, példa nélküli agresszióknak a gyökereit és okait. Az egyik ilyen ok az Oroszország által szervezett információs háború, amely a propaganda, a dezinformáció és az Ukrajnával kapcsolatos álhírek elemeit ötvözi.

A Litván Oktatási, Képzési és Tudományos Szakszervezet (LŠMPS-LESTU) kampányt szervezett az információs háború elleni fellépés érdekében és Ukrajna támogatására a litván iskolákban. Február 28-án az összes tantárgy szaktanárait és oktatási intézmények vezetőit megkértük, hogy első tanórájukat szenteljék Ukrajna támogatásának, és mondják el az igazságot az ország történelméről.

Audrius Jurgelevičius, a LŠMPS/LESTU alelnöke és történelemtanár nyílt történelemórát tartott, áttekintést nyújtva Ukrajna történelmének elmúlt száz évről és államiságának gyökereiről. A tanórát élőben közvetítettük online, és az adáshoz valamennyi litván iskola csatlakozhatott.

A tanóra hármast követelt: először is azt kívánta bizonyítani, hogy az Ukrajnában élő emberek – az ukránok – független nemzet, nem pedig oroszok, másodsor pedig, hogy az ukránok saját történelmüket formálták, és saját államukat hozták létre, amelyet jelenleg irányítanak. Ha saját maguk hozták létre, nem kellene hálásnak lenniük senkinek azért, hogy államot alapíthattak; és ha senkinek nem tartoznak azért, hogy saját államuk van, akkor ezt senkinek nincs jogában elvenni tőlük. Az óra harmadik célja az volt, hogy feltárjon bizonyos mítoszokat, amelyek olykor hazugságokba fordulnak át, amikor Ukrajna történelméről beszélünk.

A tanórát időközben már lefordították oroszra, lengyelre és angolra, és a litván diaszpóra és az Education International segítségével megosztották valamennyi kontinensen.

Címkéket készítettünk, és a diákokat megkértük, hogy nyomtassák ki és helyezték el ezeket látható helyen a tanóra alatt, így fejezve ki szolidaritásukat Ukrajna iránt. Arra is megkértük őket, hogy örökítsenek meg pillanatok az óráról, és küldjék el nekünk képeiket. Ezeket a pillanatok megosztottuk az ukrán oktatási közösséggel, támogatási és szolidaritási nyilatkozatunkkal együtt.

Nagyon fontos, hogy egységesen lépünk fel. Nem engedhetjük meg, hogy újraírják a történelmet.

Az angol nyelven feliratozott tanórát a következő linken találhatja:

<https://www.youtube.com/watch?v=G0lu8AM0o8c&t=17s>

Hogyan mozdult meg a litván civil társadalom Ukrajnáért?

Emilis Ruželė litván EGSZB-tag írása

**Március elejéig a litván emberek több mint 12 millió eurót
adományoztak. Az általam képviselt Befektetői Fórum**

**1000 eurót, tagvállalataink pedig több mint 300 000 eurót adtak különböző,
Ukrajnát segítő szervezeteknek.**

A Stiprūs Kartu (Összefogásban az erő) elnevezésű önkéntes szervezet az ukrajnai menekültek utaztatásának, elhelyezésének és egyéb ellátásának megszervezésében segít. A Befektetői Fórum a vilniusi irodájának felét rendelkezésre bocsátotta, hogy szállást adhasson egy menekültcsaládnak. Jómagam saját lakásomban is felszabadítottam egy szobát menekültek befogadására.

Fontos tudni végül, hogy Vilniusban az emberek minden nap tüntetnek az orosz nagykövetség előtt.

Portugáliaiai tömegtüntetések: „Mondjunk nemet a háborúra és igent a békére!”

Fernando Manuel Mauricio de Carvalho EGSZB-tag írása

**Március 10-én tüntetést tartottak a lisszaboni Largo de Camões-
en, ahol a résztvevők az esőben a háború, a szankciók és azok
ellen szólaltak fel, akik hasznot húznak a fegyvereladásokból és a**

háborút ürügyként használják fegyverkezésre. Az ország más pontjain is voltak tüntetések.

Lisszabonban a demonstrálók kék és fehér zászlókat lengettek, amelyeken kézzel festett galamb és a „béke” szó volt látható. „Állítsuk meg a háborút, adjunk esélyt a békének” – ez volt a fő üzenet a rendezvényen, amelyen több beszéd is elhangzott. Felszólalt többek között João Coelho a Portugál Munkavállalók Általános Szövetségétől (CGTP-IN), elítélve a „háborús héjákat”, akik most Európában fegyverkezést szorgalmaznak, illetve azokat, akik a fegyvereladásokból gazdagodnak meg.

A CGTP-IN szolidaritást vállalt azokkal a munkavállalókkal és népekkel, akik a háború áldozatai, különösen Ukrajnában. A CGTP-IN-t mindig is az az elv vezérelte, hogy ki kell állni a békéért és el kell ítélni a háborút, azaz hogy meg kell állítani a háborút és esélyt kell adni a békének.

Párbeszédre szólítjuk fel a feleket, hogy békés megoldást lehessen találni a konfliktusra. A háború nem jelent megoldást, aggódunk minden ukránért, illetve más országok munkavállalóiért is, hiszen őket érinti elsőként és a leginkább a háború és a pusztítás.

Úgy véljük, hogy a békéért való kiállás érdekében ellen kell szegülnünk a militarizmusnak és a fegyverkezési versenynek, és békés megoldásra kell törekednünk: olyan, a párbeszédet szolgáló megállapodásokat és mechanizmusokat kell kialakítani, amelyek alapja a kölcsönös bizalom, az együttműködés és az európai országok és népek biztonsága. Ezért sürgősen véget kell vetni a helyzet jelenlegi fegyveres eszkalációjának.

Szankciókkal nem állítható meg a háború, azok csak kárt okoznak az embereknek az érintett országokban és máshol is. Például az Irakkal szembeni szankciók is megmutatták, hogy milyen károkkal járnak a szankciók, hogyan rontják az életkörülményeket, és milyen következményeik vannak más országokra nézve. Olyan intézkedéseket kell tehát most hozni, amelyekkel kezelni lehet azokat az emberi jogok elleni támadásokat, amelyek veszélyt jelentenek a munkavállalók életkörülményeire.

A CGTP-IN szerint teljes körű támogatást kell adni a menekülteknek, fel kell venni a harcot a rasszizmus és az idegengyűlölet minden formájával szemben, a humanitárius segítségnyújtás keretében pedig megoldást kell találni az Ukrajnában és a szomszédos országokban élők gondjaira.

Ismét szolidaritásunkat fejezzük ki a háború áldozataival, külön gondolva itt az Ukrajnában, vagy akár Palesztínában és a Nyugat-Szaharában, Jemenben, Szomáliában, Szíriában és Afganisztánban élőkre. Ugyanakkor hangsúlyozzuk, hogy a békéhez vezető utat a nemzetközi joggal összhangban és az ENSZ keretében kell kiépíteni.

„A mi házuk az ? otthonuk is kell, hogy legyen”

Hallgassa meg **Ionuț Sibian** EGSZB-tagot a román civil társadalom tömeges mobilizációjáról a háború elől menedéket kereső ukrán menekültek támogatására és arról, miként buzdítja az egész európai civil társadalmat ukrán szomszédaink köszöntésére: „Ezt az üzenetet kell átadnunk a világnak: a mi brüsszeli házuk az ő otthonuk is kell, hogy legyen. Itt vagyunk, és gondoskodni fogunk ukrán kollégáinkról: biztonsági hálót, erkölcsi támogatást és bármit, amire szükségük van, megadunk nekik.”

Az európai szolidaritás a gyakorlatban

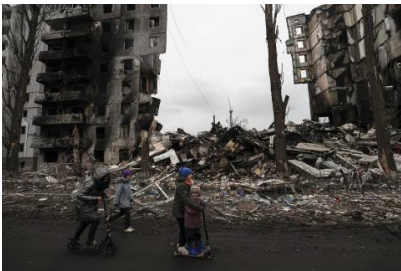
Nézze meg a német **Antje Gerstein** videóját, amelyben elmondja, hogy a német civil társadalom miként nyújt konkrét segítséget az ukrán menekülteknek.

„Büszke vagyok arra, milyen gyorsan cselekedtünk, hogy konkrét gesztusokkal támogassuk Ukrainát, annak lakosságát, vállalkozásait és civil társadalmát. Több német kiskereskedelmi és élelmiszeripari vállalat 4000 tonna élelmiszert szállított Ukrajnába. Ez az európai szolidaritás a gyakorlatban.”

[Spanyolország: Az UGT költségvetésének bizonyos százalékát humanitárius segítségnyújtásra ajánlja fel](#)

Ebben a videóban Manuel García Salgado spanyol EGSZB-tag „békére, szolidaritásra és tiszteletre” szólít fel, és bejelenti, hogy szakszervezete elkötelezett a háború sújtotta ukránok segítése mellett.

„Spanyolország legnagyobb szakszervezete, a Munkavállalók Általános Szakszervezete (UGT) nevében teljes mértékben elítéljük a Vlagyimir Putyin fegyveres erői által Ukrajna ellen indított inváziót. Ez nemcsak az Európai Unió alapvető értékei elleni támadás, hanem a polgári lakosság megtámadása is. Mielőbbi szolidaritásra és humanitárius segítségnyújtásra szólítunk fel.”

[Politikai, gazdasági és stratégiai válasz az ukrajnai háborúra](#)

Cinzia del Rio, az EGSZB tagja, Olaszország

Ukrajna orosz megszállása megváltoztatja a geopolitikai és gazdasági kapcsolatokat a világban, mégpedig elsősorban

Oroszország és az EU kapcsolatait. A demokratikus nemzetközi közösség és a szakszervezeti mozgalom határozottan és erőteljesen elítélte e brutális katonai beavatkozást, amely a polgári lakosság körében áldozatokhoz, valamint az ország városainak, civil és gazdasági struktúráinak tönkretételéhez vezet.

Teljes körű támogatásunkat fejeztük ki az ukrán nép iránt, demonstrációkat szerveztünk Putyin és a provokáció nélkül indított háborúja ellen, valamint támogatjuk az Oroszországgal szembeni szigorú gazdasági szankciók bevezetését, amelyek nyomást gyakorolnak a rezsimre. Másfél hónap elteltével is folytatódnak az atrocitások, a humanitárius folyosók biztosítása nehéznek bizonyult, ukrainai emberek milliói hagyták el az országot, hogy uniós országokban keressenek menedéket, jóval többen pedig Ukrajnán belül kényszerültek lakóhelyük elhagyására, miközben a tűzszünetről és a békefolyamatról szóló tárgyalások késlekednek.

Civil társadalmi szervezetek, szakszervezetek és nem kormányzati szervezetek EU-szerte – és különösen az Ukrajnával határos országokban – feltétel nélküli szolidaritásukról tettek tanúbizonyságot, azonnali segítséget, orvosi ellátást, menedéket, élelmet, ruházatot és gyógyszereket biztosítva a menekülteknek. Az [átmeneti védelemről szóló irányelv](#) alapvető szerepet játszott abban, hogy védelmet és jogokat lehessen garantálni számukra az EU-ban, segítve őket abban, hogy megbirkózzanak a vészhelyzettel és a lehető legnagyobb mértékben integrálódjanak társadalmainkba. Ezen túlmenően szem előtt kell tartanunk, hogy a menekültek 80%-a nő és gyermek, akik életükben először tapasztalják meg a háborús kegyetlenséget és erőszakot, örökre szóló pszichológiai következményekkel. Az EU-nak ügyelnie kell e kiszolgáltatott csoportok védelmének biztosítására, és foglalkoznia kell az emberkereskedelem és a szexuális kizsákmányolás veszélyével is.

Ukrajna Oroszország általi megszállása megerősítette Ukrajna nemzeti identitását, geopolitikai irányultságát a nyugati demokráciák felé, és felgyorsította az uniós csatlakozási folyamat kezdetét; erős kapcsolatokkal egyesítette az EU-t és az USA-t, megerősítette a NATO-t Ukrajna határain, és összehozta azokat az uniós országokat, amelyek egyhangúlag elítélték az orosz inváziót és a háború brutalitását. Az első uniós szankciócsomagot követően azonban, melyet a közelmúltban a szénimportra is kiterjesztettek, ma már lehetetlen közös döntést hozni az import, különösen a földgáz és az olaj behozatalának betiltásáról, mivel ez azt jelentené, hogy Európának gyorsan kellene alternatív beszerzési forrásokat keresnie annak érdekében, hogy gazdasági túlélése ne függjön Oroszországtól. Erre azonban még nem vagyunk készen, az európai kormányok egyhangú szavazatára van szükség, és az orosz energiainport teljes blokádja egyes országok esetében drámai hatást gyakorolna a nemzeti GDP-re.

Ez vállalkozások bezárását és munkahelyek megszűnését jelentené a világválság okozta válságot követően. Természetesen időbe fog telni a gázra és a szénhidrogénekre vonatkozó teljes embargó megvalósítása, de az utat kijelöltük, és az Oroszországgal korábban fenntartott gazdasági kapcsolatokat véglegesen megszakítottuk. Ebben az összefüggésben azonban az EU-nak felelőssége van a tekintetben, hogy megmentse, ami az ukrán gazdaságból megmaradt, és így elkerülhessünk egy éveken át húzódozó katasztrófát, illetve hogy konkrét párbeszédet kezdjen Ukrajnával a csatlakozási folyamatról, a Nyugat-Balkán folyamatban lévő csatlakozási folyamatának veszélyeztetése nélkül.

Az EU-nak kompenzációs intézkedéseket kell bevezetnie a konfliktus negatív gazdasági és társadalmi következményeinek, valamint az országainkra vonatkozó szankcióknak a kezelésére. Nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy az Oroszországgal szembeni szankciók hatással lesznek az EU fenntartható fejlődési célkitűzéseire, amelyekről a Next Generation EU csomag beruházásai kapcsán állapotunk meg. Ugyanakkor fenn kell tartanunk a zöld és a digitális átállással kapcsolatban tett kötelezettségvállalásokat, és jobb szociális dimenziót kell biztosítanunk Európában.

A háború súlyos következményekkel jár a globális és az európai élelmiszer-ellátásra nézve is. Az emelkedő árak miatt tovább fogja súlyosbítani az európai mezőgazdasági termelők és fogyasztók már amúgy is nehéz helyzetét. Nagyobb figyelmet kell fordítanunk az EU élelmiszerbiztonságát garantáló intézkedésekre, mind az inváziót követően rövid távon, mind pedig hosszabb távon. Eközben nem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy a háború a nem uniós országok élelmiszer-ellátására is jelentős hatást gyakorol. El kell kerülni az újabb társadalmi és gazdasági válságot, meg kell állítani az élelmiszer- és olajárak spekulánsait, és fontolóra kell venni ezek többletnyereségének megadóztatására irányuló intézkedéseket.

A prioritás azonban a háború megállítása és az, hogy lehetőséget találjunk a tárgyalások és a békefolyamat elindítására. Az EU-nak valódi geopolitikai szereplővé kell válnia, a tárgyalóasztal egyik vezető szereplőjévé,

mivel a jövője forog kockán. Kína és Törökország politikai és gazdasági előnyökkel rendelkezik e tárgyalások során, de a demokráciának és az alapvető emberi jogok tiszteletben tartásának nem éppen éllóvasai. Mindez olyan fordulópontot jelent az EU történetében, amely az egész világra nézve politikai, gazdasági és stratégiai következményekkel jár. Az EU-nak új felelősségeket kell vállalnia, és el kell mozdulnia az erősebb politikai integráció felé: közös külpolitika, valamint erősebb és összetartóbb politikai integráció nélkül nem lehet közös védelmi rendszerünk. Az integrált védelem irányába történő bármilyen elmozdulásnak az ilyen rendszer feletti egyértelmű demokratikus ellenőrzéssel kell együtt járnia.

Az Európán belüli háború kockázata arra kell, hogy ösztönözze az uniós kormányokat, hogy egyértelmű politikai integrációs folyamatra törekedjenek az Európa jövőjéről szóló konferencia keretében.

Az EU-nak meg kell védenie értékeit, és felelősséget kell vállalnia a béke megőrzéséért, amelyet az elmúlt 70 évben garantálni tudtunk Európában.

Kulcsfontosságú pillanat az európai civil társadalom számára

Andris Gobiņš, EGSZB-tag, Lettország

Mindannyian hozzájárulhatunk a gyorsabban elérhető és fenntarthatóbb szabadsághoz. Saját tapasztalataim alapján - menekült családban nőttem fel, száműzetésben, és jelenleg Lettországban dolgozom - íme néhány ötlet, hogyan.

1. Meg kell értenünk a céljainkat, és ezeknek megfelelően kell cselekednünk.

Egyértelmű. Ukrajna minél előbb felszabadul Oroszország megszállása és terrorja alól, annál kevesebb emberölés, erőszak, kínzás, szenvedés történik, és annál kisebb lesz a kár. És annál kisebb lesz mindennek a negatív hatása Európa többi részén.

Bármit (igen, bármit) meg kell tennünk, hogy segítsünk Ukrajnának megnyerni ezt a háborút a terror ellen, és megmentsük az EU és Európa jövőjét. És igen, a civil társadalom részeként hozzá tudunk járulni ehhez a döntéshozókra nehezedő nyomás/vita, valamint a jobb fellépés és a civil társadalmi szervezetekkel való szorosabb kapcsolatok révén.

2. A civil társadalom részéről a kormányokhoz intézett lehetséges kérések:

- kérni kell a politikusok (köztük azok, akik az általunk képviselt szervezet tagjai vagy barátai) fellépését. Minden szükséges fegyvert le kell szállítani, és teljes körű és szigorú szankciókat kell alkalmazni. Nincs helye semmiféle engedménynek. - Ezt kell tennünk.
- határozott fellépés az álhírek és a manipuláció terjedésének fékezése és az ellenük való küzdelem érdekében. - Erőteljesebb uniós fellépésre van szükség.
- létre kell hozni egy mechanizmust a béke, a helyreállítás és a reziliencia érdekében Ukrajna és az EU keleti határán fekvő tagállamok számára a világ legstabilabb és legvirágzóbb régióját kialakítva ezzel.

3. A civil társadalmon belüli és a civil társadalmat szolgáló lehetséges intézkedések

- : - az Oroszországból származó valamennyi import bojkottálása, beleértve az energiát, az Oroszországgal továbbra is együttműködő vagy Oroszországban továbbra is működő vállalatok bojkottálása, valamint ukrán termékek vásárlása. - Többet kell tennünk ezen a területen.
- csatlakozni kell azoknak a szakszervezeteknek az informális hálózatához, amelyek megtagadják az orosz

hajók le/felpakolását stb., azokhoz a civil társadalmi szervezetekhez, amelyek együttműködnek Ukrajnával vagy segítik az onnan érkező menekülteket. – Lépünk fel az összes ilyen területen!

- az Ukrajnával kapcsolatos témák és az ukrajnai szervezetek képviselőinek bevonása az összes ülés munkájába szervezeteinkben és hálózatainkban, ahogy azt az EGSZB szekcióiban és a plenáris ülésünkön tettük. – Folytassuk ezt a gyakorlatot!

Következtetések: - a legcsekélyebb hasznot/nyereséget sem szabad az orosz agresszor számára megengedni. Az EU fogja a legtöbbet nyerni azzal, ha Ukrajna a tagjává válik.

Ahogy állásfoglalásunkban egyértelműen kijelentjük, az EGSZB „úgy véli, hogy az EU és a nemzetközi közösség számára rendkívül fontos, hogy katonai eszközökkel ne módosítsák a határokat, és hogy az agresszor ne tegyen szert előnyökre. A jogállamiságot kell érvényesíteni, nem pedig a legerősebb jogait, és teljes körű kártérítést kell fizetni Ukrajnának.” Minden más kárt okozna az EU és a világ békéje számára, és elképzelhetetlenül nagy ára lenne, mind humán, mind pénzügyi szempontból.

Hiszem, hogy Ukrajnának nagyon hamar az EU teljes jogú tagjává kell válnia, és az is lesz. Az EU erősebb lesz, és igen, jobb is, Ukrajnával a tagjai között. Semmi kétség, hogy Ukrajna végig akarja vinni a még szükséges reformokat, és ennek hatalmas pozitív hatása lesz az értékekre és a kapcsolódó politikákra az EU-n belül.

Lettországban egyébként a civil társadalmi szervezetek álltak az élére annak a kezdeményezésnek, melynek keretében #UkraineSolidarity és #UkraineInTheEU napraforgókat ültetnek május 9-én, az Európa-napon. Kulcsfontosságú intézmények is részt vesznek ebben, csatlakozzunk mi is!

Szerkeszt?

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

A szám elkészítésében közreműködött

Amalia Tsoumani (at)
Agata Berdys (ab)
Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Giorgia Battiato (gb)
Thomas Kersten (tk)

Koordinátor

Agata Berdys (ab)
Katerina Serifi (ks)

Technical support
Bernhard Knoblach (bk)

Cím

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
Jacques Delors Building, 99 Rue Belliard, B-1040
Brussels, Belgium
Tel.: (+32 2) 546 9476
E-mail: eescinfo@eesc.europa.eu

Az EGSZB info évente kilenc alkalommal, az EGSZB plenáris üléseinek alkalmából jelenik meg. Az EGSZB info 23 nyelven elérhető.

Az EGSZB info nem tekinthető az EGSZB munkájáról készült hivatalos összefoglalónak. Utóbbi az Európai Unió Hivatalos Lapjában vagy az EGSZB egyéb kiadványaiban található meg.

Sokszorosítása – az EGSZB info forrásként való megnevezésével – engedélyezett (egy link elküldendő a szerkesztőknek).

05/2022